

4969 3. Beh. af Lovf. om Opr. af tvende Kreditf. f. Giere af mindre Landeieendomme.

4970

gjennemført, bestaar derimod det gamle Forhold endnu. Der er Kjøbstadorden den hartkornspligtige Del af Kjøbstaden, medens Kjøbstadgrunden er den, der intet Hartkorn har. De Herrere ville altsaa se, at dette Ændringsforslag, naar den høitærede Ministers Ændringsforslag bliver vedtaget, vil virke meget forskjelligt i de forskjellige Byer, eftersom Loven af 1863 er gennemført eller ikke. Men ser jeg bort derfra, kan jeg ikke forstaa det med min Billighedssølelse, at man for Kjøbstadernes Vedkommende ikke vil behandle denne Sag ganske paa samme Maade, som den høitærede Minister — og det paaskjøner jeg — har behandlet Sagen for Landets Vedkommende. Det er ledet af denne Tanke, at jeg i Forening med nogle ærede Medlemmer af dette Thing idag har anmeldt Indbringelsen af et Lovforslag, der, som det foreligger, omtrent er ordlydende med dette. Vi have ved Indbringelsen deraf villet holde enhver Tanke aldeles fjern fra os om, at vi derved paa nogen Maade vilde træde hæmmende op imod dette Lovforslag. Det er vort Ønske, at dette Lovforslag, saaledes som det er vedtaget her i Thinget ved 2den Behandling, maa gaa sin rolige og uforstyrrede Gang igjennem Rigsdagen, og jeg er overbevist om at træffe ogsaa mine Medforslagsstilleres Tanke, naar jeg siger, at vi ikke ønske at fremme vort Lovforslag i dette Thing, forinden det her foreliggende Lovforslag er endelig vedtaget af Rigsdagen. Men naar det Tidspunkt er kommet, forekommer det os, at Kjøbstadernes Befolkning i samme Omfang har Krav paa en lignende Hjælp som den, der nu ventes at ville komme de mindre bemidlede Beboere af Landdistrikterne tilgode, og jeg er overbevist om, at, naar den ærede Minister faar tilstrækkelig Tid — og det agte vi, forsaavidt det staar til os, fuldt ud at indvømme ham — til at lade det hele Spørgsmaal undersøge, da vil han — det have vi desuden den høitærede Ministers eget Ord for — fremme ogsaa Kjøbstadboernes Interesse i denne Retning med samme Varme, hvormed han har fremmet Landboernes. Jeg mener, at Sagen staar saaledes, at vi ikke bør gaa til at foretage nogen Forandring i dette Lovforslag, men at vi bør holde i alt Fald i det Væsentlige paa det, som blev vedtaget ved 2den Behandling, og ikke bør drage ind under den nu foreliggende Lov Spørgsmaalet om Kjøbstadernes Delagtighed. Thi det er min Overbevisning, at

hvis det Ændringsforslag, som her foreligger, bliver vedtaget, er Spørgsmaalet om Kjøbstadernes Afgang til en lignende Kreditforening paa en meget væsentlig Maade foregribet. Jeg er overbevist om, at den høitærede Minister ligesaa fuldt, som han har gjort det for Landboernes Vedkommende, vil erkende, at det ogsaa er en Opgave, der har Interesse for det hele Land, at man støtter de mindre bemidlede Borgere i Kjøbstadene, og det ikke blot dem, der have Jord til deres Eiendomme — Jord hører der jo iverigt altid til en Kjøbstadeiendom, forsaavidt der i hvert Tilfælde er den Jord, hvorpaa Huset ligger. Jeg forventer, at der vil være den samme Interesse for i det Hele at fremme den mindre bemidlede Del af Bybefolkningens Vel, som der er for at fremme den mindre bemidlede Del af Landbefolkningens Vel. Jeg tror derfor, at de Herrere, som have stillet dette Forslag, ihvorvel jeg fuldt ud erkjender den Interesse, de have vist Sagen, dog vilde gavne den mest ved at tage deres Forslag tilbage. Sagen vil da senere, naar dette Lovforslag er vedtaget, komme til nærmere Overveielse i dette Thing, og jeg tør paany udtale den Forhåbning, at vi da ogsaa kunne gjøre sikker Regning paa den høitærede Ministers Understøttelse for at fremme det, hvortil der har vist sig at være Xrang i Kjøbstadene i denne Retning. Jeg tillader mig derfor med disse Bemærkninger at fravaade at stemme for det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 1, ligesom jeg heller ikke kan tilraade at stemme for den høitærede Indvandringsministers Ændringsforslag til dette Forslag.

Bajer: Jeg havde neppe været nødt til at sige Noget til Anbefaling for det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 3, dersom det ikke var blevet angrebet af min ærede Nabo her tilvenstre (Bille). Det forholder sig ganske rigtigt, at Ordet „Brev“ ikke oprindeligt er et nordisk Ord, men det hører til dem, der have faaet Borgerrøt i Sproget i samme Grad som Ordene Præst, Kirke, Skole og Lignende. Det, hvorpaa det kommer an, er, at i vort ældre og senere Lovsprog vil man uden Tvivl kun finde Ordet „Pantebrev“ og ikke Ordet „Obligation“. Det er forsaavidt et konservativt Forslag. I Christian V.'s danske Lov har jeg i Løbet af en Snæs Minuter fundet Ordet „Pantebrev“ 7 Gange i 1ste